

Ingen bad om Ordet.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Dag, Tirsdag den 11. April, Kl. 7 med følgende Dagsorden:

Fremsettelse af Lovforslag.

Mødet hævet Kl. 12²⁰.

137. Møde.

Tirsdag den 11. April Kl. 7.

Formanden: I Skrivelser af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet) og

Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Tiden er en saadan, at det maa være enhver forstandig Regerings Formaal at holde Ro og Orden i Landet. De Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, tilsigter at yde Støtte til saadanne Bestræbelser.

Det første Forslag skal jeg blot ganske kort omtale. Det gaar ud paa at forøge Statspolitiets Styrke med 100 Mand. For kort Tid siden var den høje Rigsdag saa elskværdig at imødekomme mig ved at forøge Styrken med 55 Mand. Det var ganske vist det, jeg havde foreslaaet i Tinget,

men det var ikke overensstemmende med de til mig gjorte Indstillinger. Som Forholdene udvikler sig, maa jeg anse det for at være en utilstrækkelig Forøgelse af Statspolitiets Styrke, og jeg tillader mig derfor at anbefale til det høje Tings Velvillie et Lovforslag om en yderligere Forøgelse af Styrken med 100 Mand.

Dernæst skal jeg have den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v.* I den seneste Tid har der jo her i Landet ved Smitte udefra og ved den menneskelige Efterabelseslyst udviklet sig det Forhold, at flere og flere laver sig Uniformer, i hvilke de gaar omkring og føler sig stolte ved at være inkorporeret i et eller andet Korps. I min Ungdom var enhver ung Mand stolt af at være sig selv og af at søge efter Sandheden og passede paa ikke for tidligt at inkorporere sig. Nu synes det at være saadan, at man ikke bryder sig om at være en Æner, men man skal være Medlem af et Korps.

Det kunde jo enhver selv om, hvis ikke det øjensynlig førte til ubehagelige Forhold. De forskellige Partiers unge Mennesker bliver trukket i Uniform, og naar de mødes, opstaar der let Alarm og Stridigheder. Dette maa vi se at komme bort fra. Derfor tillader jeg mig at foreslaa, at det skal være forbudt at bære Uniform eller Beklædningsgenstande, der kan sidestilles hermed. Ligeledes skal det være forbudt at bære Uniformsdele eller Tegn, der viser, at Bæreren hører til en politisk Organisation. En saadan udvortes Tilkendegivelse er der ingen Grund til. Det, at man er Medlem af den ene eller den anden politiske Organisation, er jo noget, som skyldes en Overbevisning, hvis det er noget godt, og der er ingen Grund til, at man skal skilte med det udvortes, det behøver ikke at komme frem paa Overfladen.

Forbudet mod at bære Uniform, som indeholdes i første Stykke i § 1, skal dog ikke gælde for de til Hæren og Flaaden hørende Personer og Statens, Kommunernes og koncessionerede Virksomheders Tjenestemænd med Hensyn til de for dem normerede Uniformer, eller for Personer ansatte i det private Erhverv med Hensyn til Uniform, der er udleveret dem til Brug under deres Arbejde, eller for Elever paa Kostskoler, Opdragelsesanstalter eller lignende med Hensyn til den for dem foreskrevne Uniform.

Medlemmer af frivillige Korps, der har Overenskomst med Krigsministeren i Hensyn til § 91 i Lov Nr. 93 af 23. Marts 1932 om Hærens Ordning, kan bære den for ved-